

ГОЛАС РАДЗІМЫ

ВЫДАЕЦЦА З 1955 ГОДА ●

● NO.23 (3049) ●

● ЧАЦВЕР, 21 чэрвеня, 2007

ШТОТЫДНЁВІК “ГОЛАС РАДЗІМЫ” МОЖНА ЧЫТАЦЬ У ІНТЭРНЭЦЕ: WWW.GOLAS.BY

Альпіністы зноў ідуць у горы На мінулым тыдні з Мінска стартвала першая беларуская экспедыцыя на адну з самых высокіх вяршыняў свету Нангапарбат. **Стар. 2**

Па старонках шчырага маленства **Стар. 3**

Дзе знаходзіцца птушыная сталіца? Слуцк прэтэндуе на званне «Горад салаўя» **Стар. 4**

ЯК СПРАВЫ, ДЫЯСПАРА?

Мелодыі Бацькаўшчыны збіраюць сяброў

У Рызе прайшоў Другі Міжнародны фестываль беларускай песні краін Балтыі.

На Міжнародным фестывалі ў Рызе былі рады гасцям з Беларусі, у прыватнасці, ансамблю народнай песні “Вербіца”

Кацярына Немагай

Для ўдзелу ў фестывалі ў латвійскай сталіцы сабраліся творчыя калектывы беларускай дыяспары з розных рэгіёнаў краіны — Ліепая, Вентпілса, Даўгаўпілса, Елгавы, Краславы, а таксама з Літвы і Эстоніі. Падтрымаць пачынанне ініцыятара правядзення

музычнага свята, Саюз беларусаў Латвіі, прыехалі і госці з Беларусі — ансамбль народнай песні “Вербіца” і прадстаўнікі аб’яднання латышоў Віцебскай вобласці “Даўгава”.

На гэты раз фестываль быў прымеркаваны да юбілейнаў Янкі Купалы і Якуба Коласа. Да 125-годдзя беларускіх песняроў мастацкія калектывы

доўга рыхтаваліся: перачыталі паэтычныя зборнікі, скрупулёзна выбіралі песні на вершы вялікіх паэтаў. І вось нарэшце каля дваццаці калектываў і асобных выканаўцаў прадставілі на суд глядачоў вынікі сваёй працы. Песні былі розныя. Госці пранікліва слухалі “Малітву” і “Спадчыну” на словы Янкі Купалы, “Мой

родны кут” і “Дудку” Якуба Коласа. Танчылі пад беларускія народныя песні, якіх таксама шмат было ў праграме. Уважліва слухалі вершы, якія чытаў беларускі паэт з Латвіі, член Саюза пісьменнікаў Беларусі Станіслаў Валодзька. Адзін з вершаў ён спецыяльна напісаў да юбілею Янкі Купалы і Якуба Коласа. **Стар. 2**

Масква — у гасцінным Мінску

Ірына Цімохіна

У Мінску прайшлі Дні расійскай сталіцы. З гэтай нагоды ў кінатэатры “Масква” экспанавалася выстава будаўнічых праграм і праектаў “Масква ў будучыні і сучаснасці”.

На выставе былі прадстаўлены апошнія дасягненні архітэктурнага пошуку і дызайнерскай думкі. Адна з асаблівасцяў — праект дзелавога цэнтра “Масква-

сіці”. На ім месцілася каля дзесяці небаскroбаў, самы вялікі з якіх “Расія” — 120 паверхаў. Ёсць і футурыстычны эскіз футбольнага стадыёна ЦСКА на 30 тысяч месцаў, і практы рэканструкцыі гасцініц “Масква” і “Расія”, і акіянарый, і гандлёва-забаўляльны цэнтр “Маскварэчча”, і мініяцюрная копія хуткаснай трамвайнай лініі. Усяго на выставе было больш за 100 архітэктурных праектаў. Гэта не толькі сферы бізнесу і спорту. Тут і практы новых

школ, паліклінік, дзіцячых садоў, варыянты рэканструкцыі дамоў, што будаваліся ў сярэдзіне мінулага стагоддзя.

— Выставу наведалі мінскія архітэктары, прадстаўнікі Міністэрства архітэктурны і будаўніцтва Беларусі, — гаворыць Андрэй Касянко, спецыяліст Дэпартаменту будаўніцтва Масквы. — Таму, магчыма, некаторыя праекты, што былі прадстаўлены тут, неўзабаве прыжывуцца і ў горадабудаўнічым ансамблі Мінска.

Ды і кожны мінчанін убачыў на выставе шмат цікавага. Нікому ж неаб’явава, якім чынам будуць змяняцца гарады, у якіх дамах будуць жыць нашы дзеці і ўнукі.

Дарэчы, на выставе былі прэзентаваны практы культурна-дзелавога цэнтра “Дом Масквы ў Мінску” і іншых аб’ектаў, якія пабудуюць расіяне ў беларускай сталіцы. У закладцы капсулы на будаўнічай пляцоўцы Дома Масквы прыняў удзел мэр расійскай сталіцы Юрый Лужкоў.

ВЕСТКІ

Цудоўны падарунак для пераможцаў

Ганна Бандарчук

Пераможцы 13-й Усяпольскай алімпіяды па беларускай мове стануць гасцямі Беларускага дзяржаўнага ўніверсітэта.

Як паведамлі ў БДУ, пераможцы алімпіяды сустрэнуцца з рэктарам універсітэта прафесарам Васілём Стражавым, а таксама наведаюць філалагічны факультэт і музей Белдзяржуніверсітэта. Для іх будуць арганізаваны экскурсіі па Мінску. Юныя беларусазнаўцы пабываюць і на спектаклі Нацыянальнага акадэмічнага тэатра імя Янкі Купалы.

Арганізатарамі такога цікавага візіту ў Мінск выступілі пасольства Беларусі ў Польшчы, кафедра беларускай філалогіі Варшаўскага ўніверсітэта і таварыства дружбы “Беларусь — Польшча”. Дарэчы, падобны падарунак пераможцы гэтай алімпіяды атрымоўваюць ужо не першы год.

Рух можа стаць болей бяспечным

Уладзімір Даманаў

У Калінінградзе пачалося ўкараненне аўтаматызаванай сістэмы кіравання дарожным рухам, якая распрацавана беларускімі спецыялістамі.

Гэтая сістэма павінна не толькі эфектыўна рэгуляваць транспартныя патокі, але і садзейнічаць ахове жыцця і здароўя гараджан, палепшыць экалагічную абстаноўку. Праект стварэння аўтаматызаванай сістэмы кіравання дарожным рухам быў падрыхтаваны мінскім Навукова-даследчым інстытутам сістэм аўтаматызацыі. Беларускія спецыялісты распрацавалі таксама адпаведную камп’ютэрную праграму.

Плануецца, што гэтая сістэма аб’яднае ў адну сетку пяцьдзсят калінінградскіх светлафораў, дзеля чаго будуць рэканструюваны дваццаць сем з іх і ўстаноўлены шаснаццаць новых рэгулюючых аўтаматаў.

Альпіністы зноў ідуць у горы

Юрый Акімаў

На мінулым тыдні з Мінска стартвала першая беларуская экспедыцыя на адну з самых высокіх вяршыняў свету Нангапарбат. На заваяванне пакістанскага піка, вышыня якога складае 8126 метраў, удзельнікам экспедыцыі адводзіцца 47 дзён.

Нангапарбат перакладаецца з аднай з пакістанскіх моў як “Голая гара”. Ёсць у масіва і іншая назва — Дзіямір, што азначае ў перакладзе з мовы хіндзі “Уладар гор”. Назва гэта цалкам апраўдана, бо Нангапарбат на ўсім участку Заходніх Гімалаяў з’яўляецца пануючай вяршыняй. З ёй звязана шмат легенд і паданняў, складзеных мясцовымі жыхарамі. Другая назва — Дзіамры — не атрымала дастатковай папулярнасці, і за масівам замацавалася імя Нангапарбат.

Самая высокая кропка Заходніх Гімалаяў з’яўляецца вялізным масівам, які акружаны, асабліва з поўначы, шэрагам іншых вяршыняў, якія перавышаюць 7000 метраў. Як адзначаюць альпіністы, якія ўжо бывалі тут, магчымыя шляхі ўзыходжання на галоўную вяршыню масіва абмежаваныя з-за крутасці схілаў. З паўночнага захаду магчымы падыход па ледніку, аднак там могуць быць лавіны. Узыходжанне патрабуе высокага спартыўнага майстэрства і адпрацаванай тактыкі штурму. Да таго ж шлях на Нангапарбат можа быць сур’ёзна ўскладнены надвор’ем, якое іншы раз пагаршаецца на доўгі час.

Што датычыцца спартыўнага майстэрства, то яго нашай камандзе не займаць. Кіруе экспедыцыяй старшыня Федэрацыі альпінізму заслужаны трэнер Беларусі Аляксандр Гадлеўскі. У яе склад таксама ўваходзяць майстры спорту міжнароднага класа Міхаіл Мельнікаў, Сяргей Стацэвіч, Анатоль Лутаў, Віктар Лутаў

Медаль за пакарэнне Эверэста — у Аляксандра Гадлеўскага

і Уладзіслаў Каган, а таксама майстар спорту Аляксандр Максіменя і кандыдат у майстры спорту Сяргей Сівец.

Варта адзначыць, што многія з удзельнікаў цяперашняй экспедыцыі ў Гімалаі за спартыўныя дасягненні неаднаразова ўдастойваліся ўвагі на вышэйшым дзяржаўным узроўні. Пасля заваявання 8-тысячніка Чо-Ойю ў 2004 годзе прэзідэнт краіны Аляксандр Лукашэнка асобна павіншаваў з перамогай Міхася Мельнікава, Анатоля Лутава, Віктара Лутава і Уладзіміра Цяльпука.

А летасць за заваяванне самай высокай вяршыні свету Эверэста медалямі “За працоўныя заслугі” былі адзначаны альпіністы Аляксандр Гадлеўскі, Уладзіслаў Каган, Віктар Лутаў і Міхася Мельнікаў. Уладзімір Цяльпук, які не прыняў удзел у цяперашняй экспедыцыі, быў тады нават удастоены ордэна “За асабістую мужнасць”.

Аднак няправільна было б меркаваць, што альпіністы ідуць у горы за ўзнагародамі альбо з мэтай атрымаць пахвалу. Горы — гэта іх стыхія, іх прызначэнне, іх любоў. І тое, што самыя высокія вяршыні ім пакараюцца, сведчыць, наколькі беларускія альпіністы ўмеюць быць адданымі сваёй справе.

ЯК СПРАВЫ, ДЫЯСПАРА?

Мелодыі Бацькаўшчыны збіраюць сяброў

(Працяг. Пачатак на стар. 1)

— Вельмі цёпла прымалі кожнае выступленне латышскія гледачы, — дзяліўся ўражаннямі ад паездкі кіраўнік ансамбля “Вербіца” Аляксандр Свірскі. — Сярод іх, дарэчы, былі як прадстаўнікі беларускай дыяспары, так і карэнныя жыхары краіны, сябры з іншых нацыянальных аб’яднанняў — рускага, польскага, украінскага. Увогуле, сабралася поўная зала, а гэта чалавек шэсцьсот.

І ніхто не сышоў да заканчэння канцэрта, наадварот, падпявалі, танцавалі разам з удзельнікамі фестывалю. Правядзенне такіх фестываляў — гэта не толькі магчымасць

прадэманстраваць творчы ўзровень мастацкіх самадзейных калектываў (а ён, як здалося Аляксандру Свірскаму, вельмі высокі), але і падстава сабрацца, пазнаёміцца з сябрамі. Нездарма старшыня Саюза беларусаў Латвіі Валлянціна Піскунова выказала надзею на тое, што Фестываль беларускай песні краін Балты будзе праходзіць штогод і не толькі ў Латвіі, але і ў Літве і ў Эстоніі.

Верыцца, што гэтая ініцыятыва абавязкова здзейсніцца. “Такія святы для беларусаў за межжа — глыток свежага паветра, — з захапленнем расказвае Аляксандр Свірскі. — Калі

прысутнічаеш на мерапрыемствах, што ладзяць нашы суайчыннікі за мяжой, здаецца, што патрапіў на нейкі цудоўны востраў, ледзь адасоблены ад мацерыка, але вельмі цесна з ім звязаны. Хочацца вяртацца на гэты востраў зноў і зноў”.

І ў “Вербіцы” з’явіцца такая магчымасць. У канцы чэрвеня беларусы Латвіі зноў збіраюцца разам. Запрошаны і артысты з гэтага ансамбля, які так палюбіўся латышскім аматарам песні. На ўзбярэжжы Балтыйскага мора ў горадзе Вентспільсе заспяваюць беларусы Латвіі на свяце Купалле і прымеркаваных да яго Дзён беларускай культуры.

Паводзіны аўтамабілістаў добра бачны з вышыні

Патруляваць дарогі Мінскай вобласці пачынаюць верталёты.

Парушэнні на дарогах заўважаць з неба

Уладзімір Дорахаў

Упершыню наладжаны нагляд за становішчам на дарогах сталічнай вобласці з паветра. З верталёта інспектар будзе паведамляць па радыёсувязі наземным нарадам дарожна-патрульнай службы аб правапарушэннях. На верталёце ўсталяваны прыбор фота-відэафіксацыі.

Становішча на дарогах Мінскай вобласці рэзка абстраецца ў перадвыхадныя і выхадныя дні. У гэты час Дзяржаўтаінспекцыя ўзмацняе кантроль за асноўнымі аўтамагістралямі. У прыватнасці, нарады дарожна-патрульнай службы будуць дзяжурыць на Мінскай кальцавой аўтадарозе, галоўных праспектах сталіцы і аўтамагістралях вобласці.

Нават летам студэнты не ведаюць адпачынку

Ганна Бондарова

Першыя студэнцкія атрады Гомельскага абласнога камітэта Беларускага рэспубліканскага саюза моладзі прыступілі да работ на аб’ектах Краснадарскага краю Расійскай Федэрацыі.

Па словах камісара абласнога штаба студэнцкіх атрадаў маладзёжнай арганізацыі Аляксандра Балсуноўскага, атрады ў складзе па 15 чалавек працуюць ва ўсерасійскім дзіцячым цэнтры “Арляня” (Туапсэ), а таксама ў лагеры “Жам-

чужына Расіі” (Анапа). На змену ім у ліпені прыбудуць педагагічныя маладзёжныя атрады з Гомеля.

Як адзначыў Аляксандр Балсуноўскі, максімальная колькасць студэнцкіх атрадаў вобласці, а гэта будаўнічыя, сельскагаспадарчыя, сервісныя, педагагічныя, экалагічныя і дабраахвотніцкія, адправіцца працаваць на розныя аб’екты рэгіёна краіны і за яе межы ў ліпені, пасля здачы іспытаў.

Нагадаем, у летнім працоўным семестры-2007 у 120 студэнцкіх атрадах, створаных Гомельскім абласным камітэтам Беларускага

рэспубліканскага саюза моладзі, будуць задзейнічаны каля тысяч студэнтаў і школьнікаў вобласці. Хлопцы будуць працаваць у аграгарадках, на добраўпарадкаванні запарка ў пасёлку Акцябрскі, удзельнічаць у рэканструкцыі аднаго са старажытных аб’ектаў вобласці — Свята-Багародзічнага мужчынскага манастыра ў Юравічах (Калінкавіцкі раён). Студэнты Гомельскага машынабудаўнічага тэхнікума будуць працаваць на ўзвядзенні шматфункцыянальнага культурна-спартыўнага комплексу “Мінск-арэна”.

Цікавых маршрутаў з’явіцца больш

Юрый Акудовіч

У Шумілінскім раёне, што ў Віцебскай вобласці, выйшла ў першае плаванне Абольская флатылія. Стваральнік яе — былы марак, а цяпер уладальнік сельскай сядзібы Анатоль Бычкоў.

Незвычайная флатылія, якая складаецца з шасці катамаранаў, курсіруе па прытоку Заходняй Дзвіны — рацэ Обаль. На працягу ўсяго воднага маршруту турысты знамяцца з мясцовымі славуцасцямі — валунамі-волатамі, века-

вымі дубамі, старажытнымі курганами — і любуюцца прыгажосцю тутэйшых мясцін.

Як адзначыў начальнік аддзела турызму Віцебскага аблвыканкама Пётр Аляксееў, акрамя Шумілінскага раёна водныя турыстычныя маршруты распрацаваны ў Міёрскім, Браслаўскім і Лепельскім раёнах. Значная частка з іх разлічана на прыхільнікаў актыўнага адпачынку і прапапоўвае сплаў па вадзе на лодках і байдарках. А адна з турыстычных кампаній ў Лепельскім раёне нават арганізуе экскурсіі па возеры на цеплаходзе.

Па старонках шчырага маленства

Існуе меркаванне, што дзеці настолькі прагныя да малюнкаў, што здольныя прачытаць самы сумны тэкст, толькі б ён растлумачыў сэнс намаляванага. Нездарма большасць дзіцячых кніг суправаджаецца ілюстрацыямі. Менавіта ім і была прысвечана выстава Юрыя Алісевіча, якая не так даўно прайшла ў Мінску. Юрый Алісевіч — вядомы ў Беларусі афарміцель казак.

Вольга Карней

Аповед пра гэту дзіўную працу прагучыць з вуснаў самога мастака.

— Вам давялося ілюстраваць творы розных аўтараў. З якімі спадабалася працаваць больш за ўсё?

— Што датычыцца казачнікаў, то адзін з самых любімых — Ганс Хрысціян Андэрсен. З вялікім задавальненнем ствараліся малюнкi да “Трывалага алавянага салдатыка”, “Садоўніка і гаспадароў”, “Дзікіх лебедзяў”. Цесна супрацоўнічаю з сучасным дзіцячым пісьменнікам Уладзімірам Ягоўдзікам. Зараз якраз працую над яго новай кнігай “Жмення ягад”. Яна будзе суправаджацца незвычайнай для мяне камбінацыяй выяў: фотаздымкам сумесна з малюнкам, што выкананы алоўкам. Такую метадку я яшчэ ніколі не практыкаваў, таму цікава ўбачыць, што атрымаецца.

— Згадаем Андэрсена: яго казкі прасякнуты своеасаблівым сінтэзам лірызму, гумару, фантазіі. У гэтым выпадку, ды й увогуле, ці павінны ілюстрацыі адпавядаць характару тэкста?

— Пачну з таго, што я і сам крыху падобны на Андэрсена. Амаль ва ўсіх маіх работах глядач можа заўважыць нейкі лірызм. Гэта, відаць, праява тэмпераменту. Жартаўлівасць таксама заўсёды прысутнічае ў малюнках. Не тое, каб наўмысна, а вазьму ды прыдумаю якую-небудзь гумарыстычную дэталю. Каб яна вока вабіла ды ўсмешку выклікала. Гэта і самому веселей працаваць. Такі лірычна-жартаўлівы “дуэт” маёй творчасці,

пагадзіцеся, амаль супадае з “трыо” — лірызмам, гумарам і фантазіяй — вялікага майстра.

Безумоўна, малюнак павінен адпавядаць настрою тэкста. Гэта дзве часткі аднаго цэлага. І аўтар павінен імкнуцца дасягнуць іх гарманічнасці.

— З гэтай мэтай многія мастакі і графікі становяцца аўтарамі аповяданняў, казак, прыгч, маленькіх паэм. Ці былі ў вас спробы заняцца літаратурнай творчасцю?

— Так, час ад часу пішу вершы. Апошнія радкі з’явіліся на свет недзе два гады таму. Прыпала гэта на Вялікдзень, прачнуўся ўначы і адчуў, што прыйшло натхненне...

Але ўсе мае вершы нараджаюцца і існуюць самі па сабе, незалежна ад маіх ілюстрацый. Іх лёс увогуле нельга пазаздросціць: па сённяшні дзень вершы ляжаць у сталі і, акрамя аўтара, іх ніхто больш не чытае. Ведаецца, я саромеюся іх дэкламаваць, бо... непрафесійна гэта ўсё. Нават калі я — ужо даволі вопытны мастак — прэзентую сваю новую работу, усё роўна неяк губляюся. Гэта непамерна складана — выносіць на суд чытачоў ці глядачоў “нованароджаны” твор. Яшчэ цяжэй дэбютаваць у іншай сферы дзейнасці, у маім выпадку — літаратурнай.

— Існуе думка, што адным з найбольш удалых прыёмаў стварэння сацыяльных па змесце ілюстрацый з’яўляецца шарж. Вашы меркаванні на гэты конт? Якія жанры і стылі асабіста Вы падбіраеце да тэм рознага кшталту?

— На самой справе, гіпербалізацыя, прыспраўленая гумарам,

— вельмі дзейсны метады. Калі трэба паказаць нешта адмоўнае, але ў мяккай і прывабнай форме, я карыстаюся толькі гэтым прыёмам.

Наконт асабістых схільнасцяў? Ведаецца, падчас выставы яе куратар Кацярына Кёнігсберг заўважыла, што некаторыя мае ілюстрацыі нагадваюць коміксы. Я быў вельмі здзіўлены такім назіраннем, бо ніколі не імкнуўся капіраваць гэты стыль. Не склаліся ў мяне адносіны і з так званым “мульцяшным” жанрам — не падыходзіць ён мне. Найбольш “утульна” адчуваю сябе ў класічным стылі ілюстрацый.

Мне падабаецца, калі кожная травінка, кожны лісток дасканалы прарысаваны, калі прысутнічаюць розныя адценні фарбаў, паўтаны. Не прымаю так званых “плямавых” ілюстрацый, падобных на дзіцячую размалёўку.

— Некаторыя мастакі, працуючы для дзіцей, спрабуюць прыгадаць сваю дзіцячую свядомасць, каб пазбегнуць магчымай падробкі пад дзяціннасць. Якімі прыёмамі карыстаецеся вы, каб “не сфальшывіць”, “не падмануць” юнага чытача?

— Усё вельмі проста: трэба быць шчырым. Размаўляючы з дзецьмі, нічога не ўтойваць, не прыхаршваць. Быць сапраўды адданым сваёй справе, укладаць у яе ўсю душу, як бы банальна гэта не гучала.

— Вы прымалі ўдзел у розных экспазіцыях у Беларусі і за яе межамі: у Італіі, Францыі, Югаславіі. Ацэньвалі работы замежных калег. Ці адрозніваюцца ілюстрацыі, разлічаныя на беларускага чытача і чытача за мяжой?

Адзін з малюнкаў Юрыя Алісевіча “Бусел прынёс”

— Безумоўна адрозніваюцца. Дзецьмі ва ўсім свеце з нарастаючай сілай авалодвае медыя-культура: цэлыя пакаленні выходзяць на мультыплексы, перадачу, падобных да “Вуліцы Сезам”, коміксах. Зразумела, гэта накладвае свой адбітак на кніжныя ілюстрацыі. Замежныя мастакі змагаюцца з медыя-ўплывам з дапамогай непамернай крэатыўнасці, нечаканых знаходак. Вось адзін з прыкладаў: на выставе ў Балоніі мы бачылі кніжную ілюстрацыю, якая ўяўляла сабой фотаздымак пластылінавай сцэнікі. Беларускія майстры, у сваю чаргу, не забываюцца на тыя веды, якімі яны авалодалі ў школе мастацтва. Яны трымаюць марку сваіх настаўнікаў — прадстаўнікоў класічнай ілюстрацыі. Упэўнены,

традыцыйны напрамак актуальны па сённяшні дзень. Аб гэтым сведчаць шматлікія запрашэнні да ўдзелу ў розных выставах і творчых саборніцтвах, а таксама тыя ўзнагароды, з якімі мы вяртаемся дадому. Адным з апошніх дасягненняў з’яўляецца ганаровы дыплом Міжнароднага конкурсу ілюстратараў дзіцячых выданняў, які ў 2005 годзе ў Браціславе атрымала кніга Уладзіміра Ягоўдзіка “Выбранае”.

— Як Вы увогуле ацэньваеце развіццё дзіцячай літаратуры ў краіне?

— Сёння яна развіваецца пераважна праз часопісы. Шкада, канешне, што даўно не было ў Беларусі дзіцячага бестселера. Але будзем спадзявацца, што гэта з’ява часова і сітуацыя хутка зменіцца.

Узнагарода майстру

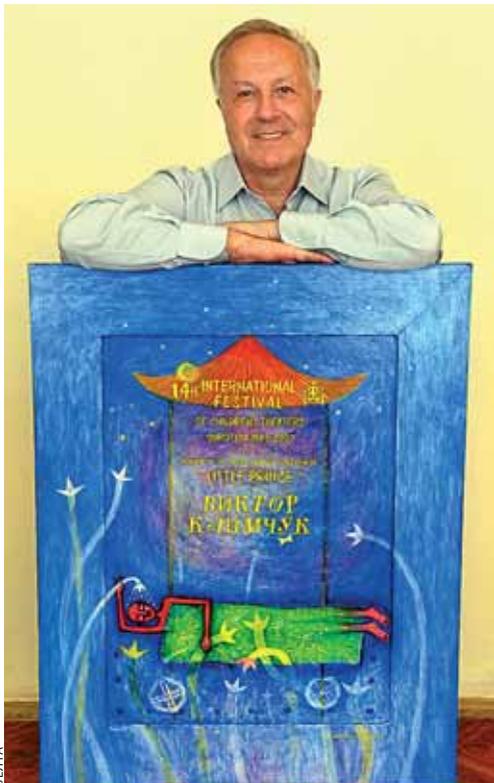
Ірына Цімохіна

Мастацкі кіраўнік Беларускага тэатра “Лялька” (Віцебск) Віктар Клімчук стаў лаўрэатам 14-га Міжнароднага фестывалю дзіцячых тэатраў у Сербіі. Яму ўручана адна з самых прэстыжных узнагарод форума “Маленькі прынец”.

Гэтым прызам Віктар Клімчук адзначаны за шматгадовую плённую дзейнасць па развіццю тэатральнага мастацтва для дзяцей, а таксама за вялікі асабісты ўклад ў фестываль у Субоціцы і ўмацаванне

культурных сувязяў паміж Сербіяй і Беларуссю.

Упершыню калектыў “Лялькі” прыняў удзел у міжнародным фестывалі ў Субоціцы ў 1999 годзе. Тады спектакль “Загубленая душа, або Пакаранне грэшніка” паводле Яна Баршчэўскага заваяваў Гран-пры. Праз год пастаноўка “Чароўная зброя Кендзо” па п’есе Міхаса Супоніна была адзначана прызам “За высокую творчыя дасягненні”. Сам жа Віктар Клімчук вось ужо некалькі гадоў з’яўляецца членам журы гэтага фестывалю.

Віктар Клімчук

Сяброўства гарадоў дасць свой плён

Віктар Харытонаў

Ізраільскі горад Ашдод зацікаўлены ва ўстанаўленні пабрацімскіх сувязяў з адным з рэгіянальных цэнтраў Беларусі. Аб гэтым заявіў мэр Ашдод Цві Цылкер на сустрэчы з паслом нашай краіны ў Ізраілі Ігарам Ляшчэнім пры абмеркаванні пытанняў развіцця рэгіянальнага супрацоўніцтва паміж Беларуссю і Ізраілем.

У Ашдодзе пражывае адна з буйнейшых у Ізраілі абшчын выхадцаў з Беларусі. Адзін з яе прадстаўнікоў, Рыгор Фельдман, які займае пасаду віцэ-мэра горада, таксама прысутнічаў на сустрэчы.

Цві Цылкер заявіў, што Ашдод зацікаўлены ў развіцці кантактаў з

беларускім горадам, які мае “значную яўрэйскую гісторыю”. У сваю чаргу Ігар Ляшчэня адзначыў, што па гэтаму крытэрыю практычна кожны з абласных цэнтраў Беларусі — патэнцыйны партнёр Ашдод. Як сцвярджаюць гісторыкі, у пачатку дваццатага стагоддзя яўрэйскія абшчыны складалі больш палавіны насельніцтва Брэста, Гомеля, Гродна.

Пасол падкрэсліў таксама, што пагадненне аб пабрацімскіх адносінах — гэта падстава для абмену дэлегацыямі і развіцця дзелавога супрацоўніцтва, кантактаў у галіне культуры, адукацыі, маладзёжнага абмену, а таксама развіцця гандлёва-эканамічных сувязяў паміж краінамі.

